

LA TENACITAT DE ZAPATERO

Quan encara és ben recent l'anunci de la banda terrorista eta en que anunciava un "alto el foc permanent", és bo recordar que en política les coses mai no arriben perquè sí. És moment de recordar quan Zapatero era titllat de "Bambi" per la seva oposició lleial i responsable, l'oposició "útil" que desenvolupar davant del govern d'Aznar. Recordar el seu suport sense restriccions a la política antiterrorista del govern d'Aleshores. Recordar la signatura del pacte per les llibertats i contra el terrorisme. O el suport a la llei de partits que va impulsar la il·legalització de Batasuna. Zapatero va encertar plenament. I també, és de justícia dir-ho, el setge policial, judicial, internacional i polític dels terroristes desenvolupat pels governs d'Aznar, ha contribuït decisivament a afeblir eta i el seu entorn.

També cal recordar l'assassinat de Lluç, precisament perquè defensava el diàleg. I la gran manifestació de Barcelona en la que Gemma Nierga, fent-se ressò de l'ambient que s'hi respirava, va exclamar: "ustedes que pueden, dialoguen, por favor".

Cal recordar els mèrits de Zapatero que estan també en el rerafons de la seva victòria electoral del 14 de març de 2004. Una jornada electoral marcada pel desig de canvi majoritari entre els electors, conscients que una nova etapa necessitava un nou govern, conscients que no es pot construir el futur sobre l'enfrontament, la crispació i la mentida. La victòria d'una política basada en valors democràtics, en el republicanisme cívic, en la humilitat de qui se sap servidor dels ciutadans combinada amb la fermesa de qui coneix bé les seves obligacions.

Però cal també recordar la fermesa amb què Zapatero ha entomat la ferotge ofensiva de la dreta. Una ofensiva contra l'ampliació dels

drets civils, contra l'opció en favor de l'escola pública, contra una política antiterrorista que no exclogués una fi dialogada de la violència. La dreta no ha estalviat recursos, ni tant sols el de la manipulació del sentiment de les víctimes que, ben legítim i humà, no pot hipotecar decisions polítiques que sols tenen com a objectiu impedir que n'hi hagi més de víctimes.

Fermesa també en la defensa del projecte d'Estatut, acceptant a tràmit el projecte aprovat al Parlament de Catalunya, negociant-lo sense desvirtuar-lo, i aprovant-lo a les Corts Generals per tal que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya s'hi pronunciïn en referèndum. Fermesa davant la campanya de mentides i manipulacions dels que deien que era una reforma encoberta de la Constitució (cosa que el Tribunal Constitucional ja ha afirmat que no és i no podria en cap cas ser-ho), dels que deien que trencaria la caixa única de la Seguretat Social, el poder judicial, el PSOE i la pròpia Espanya.

Bambi ha demostrat fermesa de conviccions i solidesa en entomar els atacs de la dreta. Ha demostrat que honora la paraula donada i els compromisos adquirits (com ho va fer retirant les tropes espanyoles d'Iraq). Ha demostrat una intuïció política que connecta amb la sensibilitat majoritària dels ciutadans (un 80% opinen que el govern ha d'explorar les possibilitats ofertes pel darrer comunicat d'eta).

Es van equivocar els que sols veien el somriure, els ulls clars i les celles circumflexos. ZP està fet de la fusta que estan fets els líders i el seu projecte està fet dels materials presents en els nostres millors somnis.

Miquel Iceta

Viceprimer secretari i portaveu del PSC

ARTICLE ENVIAT A LA REVISTA CANVI SETZE